

DAN BROWN

AFTUR Í

HEIMSFLOKKI

Í **FJÓRÐU** SKALDSØGUNNI UM AMERIKANSKA **SYMBOL-GRANSKARAN**, ROBERT LANGDON, FINNUR **DAN BROWN** AFTUR Á **SLÓÐINA**, SUM HANN **TÓKTIST** HAVA MIST. **INFERNO** PRÓGVAR, AT **BROWN** VERULIGA ER **MILLUM** TEIR **BESTU**, OG **HELST** ER HON **BESTA** SKRIVAÐA **BÓKIN** FRÁ HANSARA **HOND**

BÓKAUMMÆLI

Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo

Um tú hefur möguleika at rudda ein tilvildarlígan triðing av øllum íbúgvum á klótuni burtur, hevði tú so gjørt tað?

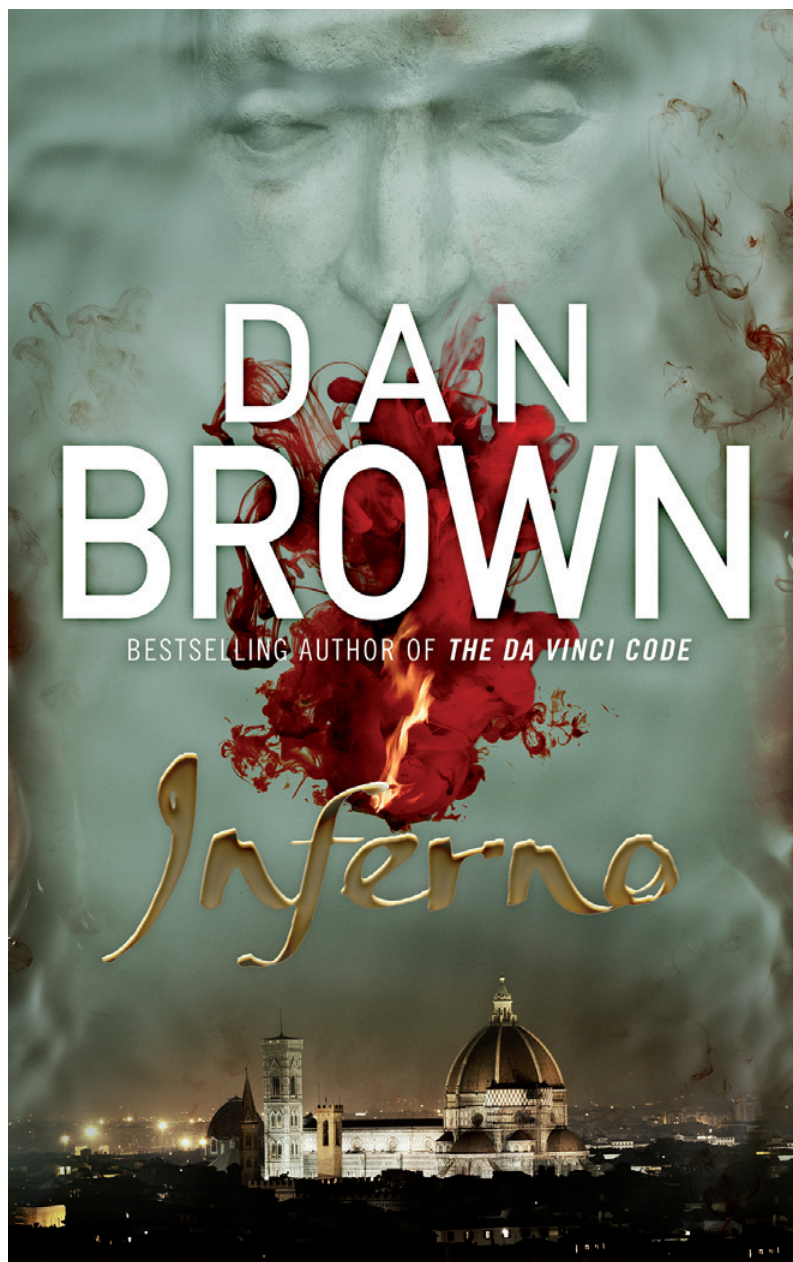
Um alternativíð er, at øll mannaæltin doyri. Hevði stóða tín tá verið øðrvísi?

Tað er eitt etiskt dilemma, sum vil nakað, ið verður sett á breddan í seinastu útgávuni hjá Dan Brown, *Inferno*.

Hesa fer er Robert Langdon staddur í Firenze, men hann hevur ikki ánið fyrri, hví so er. Hann er nevnlíga staddur á einum sjúkrahúsi, tá hann vaknar, og eftir øllum at døma hevur hann mist stuttíðarminnið, tá onkur hevur roynt at myrt hann. Tað gongur heldur ikki long tíð, áðrenn fyrsta morðroyndin er á skránni, og so er Dan Brown verulíga í essinum. Næstu 24 tímarnar roynir Robert Langdon at finna útav, hvat löggi luturin í lumma hansara er, og hvør gáta tað er, sum hesin skal hjálpa við at svara. Hesa ferð er tað fyrri tað nógva Sienna Brooks, sum hjálpir Langdon í leitani hansara, og umvegis døpru og episku yrkingina hjá Dante, *Inferno*, ferðast tey runt í Firenze og øðrum býum við. Trupult er at skyna, hvør er í parti við tí góða ella ónda, og fleiri ferðir er talan um heilt óvæntar snaringa, sum verulíga klókka lesaran.

Brown í essinum

Tá tað ræður um at skriva krimiskaldskap við tempo, hevur Brown verulíga ment seg til ein av teimum stóru í hesi øldini.

Og við *Inferno* prógvar hann væl og virðilíga, at hann als ikki hevur gloymt hetta kynstrið.

Í *The Sign*, ið var triða bókin í Langdon-røðini, tóktist Brown annars hava mist nakað av tí, sum verulíga fangaði lesaran. Sjálvar krim-gáturarnar gjørdust tá berandi parturin í bókini, men søgugongdin megnaði als ikki at lyfta lesaran til somu intensu hæddir, sum hinar bøkurnar hjá Dan Brown hava.

Ein orsök til hetta er kanska, at ein loynilígur frímúraraportalur kanska ikki var heilt so øsandi, sum korrupsión í Vatikaninum ella eitt spurnartekin við sjálvan kristindómin er tað. Í so máta er plottið meira spennandi, nú ein svakur vísindamaður vil frelsa sjálva mannaættina, uttan at leggja so nóg í etiska partin. Ella kanska heldur er hansara etikkur skrúvaður heldur øðrvísi saman enn hjá teimum flestu.

Grundleggjandi spurningurin í hesum verður støðugt snaraður, og tað er í sjálvum sær við til at fasthalda lesaranum. Hartil er *Inferno* nakað nógv betur skrivað og umsett enn *The Lost Symbol*. Ja, kanska er hon best skrivaða bókin hjá Brown yvirhøvur, tó at sölutølini neyvan røkka heilt so høgt, sum *The Da Vinci Code*, sum tó fyrri tað nógva kann takka bíbliuni fyrri framúr söluna.

Intensa søgugongdin og grundleggjandi gátan prika støðugt undir forvitnið hjá lesaranum, og verður bókin verulíga lisin í sonnum turbo-tempo. Ja, somikið væl skrivað, at størsta vónbrotið er ásannanin av, hvussu skjótt tær 495 síðurnar verða lisnar.